

Kära vänner i Heliga Korsets fraternitet!

Vi är alla *franciskaner* och därmed *gudsvigda* människor.

Ni lever ute i samhället, på arbetsplatser och i familjer m.m. och möter människor som en präst eller klosterbroder aldrig kommer i kontakt med. Ni har en mycket viktig kallelse och ni är värdefulla personer. Vi är alla original som människor och Gud upprepar inte sig själv när Han skapar oss till sina avbilder – vilken rikedom i Gud! Ni är kallade att vara vittnen för Guds kärlek och godhet för dem ni möter, och som vittnen för Kristus och Kyrkan. Det är ett stort ansvar ni har att förmedla Kristus kärlek och godhet till era medmänniskor och så förhoppningsvis väcka det slumrande livet i dem och hjälpa dem att upptäcka Herren, Kristus, som är meningen och målet med varje människas liv.

Kristus är det eviga Ordet som blev kött. I Johannes-prologen kapitel 1 vers 1 till 4 står det: "I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det." Kristus, Ordet, är sammanfattningen av hela den bibliska historien. När Kristus på korset säger "det är fullbordat" fullbordas även Den Heliga Skrift. Kristus är meningen och målet för varje människas liv. Jag är övertygad om att varje människa djupt inom sig bär på en längtan efter Jesus. De är troligtvis oftast inte medvetna om det men de är skapade genom Kristus och för Kristus vilken är deras eviga mål, att förena sig med Kristus i oändlig lycka i Himmelen. När en människa dör och själen lämnar kroppen, är Guds vilja att denna själ förenar sig med Kristus, hennes älskade Herre och Brudgum. Vi gör klokt i att börja älska Jesus redan här under jordelivet, eftersom det är det som är det enda man gör i Himmelen: att älska Gud. Himmelen är kärlek, Gud är kärlek, den Heliga Treenigheten älskar dig och eftersom Gud älskar dig kan du älska Gud tillbaka och även dina medmänniskor, och dig själv som skapad god av Gud, som är godhetens källa. Katolska Kyrkan lär i den stora katekesen paragraf 1035 "Den huvudsakliga pinan i helvetet består av den eviga skilsmässan från Gud." Helvetet är att missa målet med hela tillvaron, det är tillvarons verkliga tragik, och Katolska Kyrkan lär klart och tydligt, i både Stora Katekesen och den Lilla Katekesen - paragraf 213 sid 74, att de människor som kommer till helvetet är de som ända fram till sin egen död håller fast vid dödssynden och vägrar att ta emot Guds barmhärtiga kärlek.

Här är det bra att ställa sig en mycket viktig och grundläggande fråga. Har vi själva tagit emot Guds barmhärtiga kärlek? Har jag, har du, tagit emot Guds barmhärtiga kärlek? En människa som tar emot Guds barmhärtiga kärlek blir nödvändigtvis en mer och mer barmhärtig och mer och mer kärleksfull person själv. Hon blir alltså allt mer lik Gud själv; som är barmhärtig kärlek. Hon börjar vilja förlåta andra som skadat henne. Hon börjar förmedla och sprida vidare den kärlek hon själv tar emot från Gud. Gud älskar oss alltid först och när vi börjar upptäcka att Gud älskar oss kan vi också älska Gud tillbaka och börja älska våra medmänniskor. Detta är den fullkomliga glädjen, som bara finns i Guds kärlek, som den nu avlidne författaren och karmelitbrodern Wilfrid Stinissen skriver. Han skriver: "Endast Guds kärlek kan ge dig

fullkomlig glädje.” Ingen människa kan ta Guds plats. Endas Gud är med oss 24 timmar om dygnet och 7 dagar i veckan. Glädje är ett franciskanskt kännetecken, och även mänsklig gemenskap mellan troende. Att ha en gemensam tro och att vara ett i Jesus i Eukaristin är något stort.

Jag tänker att det framförallt är i Eukaristin och bikten vi som katoliker lär känna Guds barmhärtiga kärlek. I en bikt som går rätt till, d.v.s. att den biktande har gjort en samvetsrannsakan, ångrar sina synder, bekänner synderna, och tar emot Guds förlåtelse och barmhärtighet förmedlat genom prästen medför erfarenhet av Guds barmhärtighet. I en bikt som går rätt till erfar den biktande Guds barmhärtighet. Men här är det viktigt att prästen verkligen uppmuntrar och förmedlar Guds barmhärtighet till den biktande. Efter bikten bör personen som gått till bikt känna sig återupprättad, förlåten och ha erfarit Guds barmhärtighet. En bra bikt fader förmedlar detta.

Kardinal Anders skriver någonstans att Faderns barmhärtighet är oändlig. Vi kan mer och mer likna Gud Fadern genom att bli alltmer barmhärtiga. Men vi kan bara bli barmhärtiga om vi själva erfarit Guds barmhärtighet, och vi kan bara erfara Guds barmhärtighet om vi själva är medvetna om våra synder och att vi är syndare. ”Lämna mig, Herre, jag är en syndare”, utropade Petrus till Jesus när han vid ett tillfälle såg sanningen om sig själv. Ja det är sant att vi alla är syndare, men som väl är älskar Jesus syndare. Han dog för mig och dig på korset av kärlek till oss.

I Eukaristin lär vi känna Jesus som offrad, som offrande, självutgivande, tjänande kärlek. Ja i Eukaristins skola lär vi oss vad verklig kärlek är. Där blir vi ett med den Uppståndne Herren när vi äter och dricker Honom, och vi blir ett med varandra. Att leva i kommunion med Kristus och Kyrkan, det är det vi gör när vi tar emot Sakramenten. Finns det något större för en människa?

En mycket viktig och grundläggande bön av den Helige Franciskus av Assisi är:

Du Allrahögste, ärorike Gud, upplys mitt hjärtas mörker och ge mig en *rätt tro*, ett *fast hopp* och en *fullkomlig kärlek*, samt känsla och insikt, så att jag kan uppfylla ditt heliga och sanna uppdrag. Amen.

Som franciskaner är vi alltså kallade till att ha en *rätt tro*. Alla människor är kallade att ha en rätt tro, men alla har det inte tyvärr. Världen skulle se annorlunda ut om alla människor hade en rätt tro. Vi som katoliker har det lätt när vi vill ta reda på vad det är att ha den sanna, rätta tron, som bygger på hela den Heliga Skrift och framförallt på Evangelierna, Skriftens viktigaste texter, och Jesus egen undervisning. Vi behöver bara slå upp Katolska Kyrkans Stora eller Lilla Katekes och läsa, hur Katolska Kyrkan auktoritativt tolkar den Heliga Skrift och Jesus egna ord och undervisning. Vi kan verkligen vara tacksamma för att vi är katoliker och har ett läroämbete som tolkar den Heliga Skrift. Tänk om vi själva bara var utlämnade åt vår egen tolkning av Skriften. Varje individ skulle då ha sin egen kristendom och sin egen religion. Vissa kristna verkar själva bara vara utlämnade ut sin egen tolkning av Bibeln. Som katoliker tillhör vi som väl är en stor gemenskap med ett auktoritativt läroämbete.

Att ha en rätt tro innebär att vi måste förena läran om Guds oändliga kärlek till varje människa, med läran om helvetet, att helvetet verkligen finns och att människor går evigt förlorade där, vilket är tillvarons största tragik.

Så här säger Katolska Kyrkans Lilla katekes, paragraf 213, sid 74, angående detta:

'Hur kan man förena helvetets existens med Guds oändliga godhet?

Gud vill visserligen inte *"att någon ska gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig"* (2 Pet 2:9). Men efter att ha skapat människan som en fri och ansvarig varelse respekterar han hennes beslut. Ja, det är människan själv som i full autonomi avsiktligt stänger ute sig själv från gemenskapen med Gud om hon ända fram till sin egen död håller fast vid dödssynden och vägrar att ta emot Guds barmhärtiga kärlek.'

Helvetets existens är alltså en följd av att Gud skapat varelser, människor och änglar, med *fri vilja*. Skulle vi inte ha fri vilja skulle vi bara vara maskiner, eller robotar, och vi skulle inte kunna *välja att frivilligt älska Gud*.

Här bör också sägas att mycket av människans revolt mot Gud är mot en karikatyr av Honom, en mycket falsk och förljugen gudsbild, och inte emot Gud som Gud verkligen är, d.v.s. kärlekens Gud!

Störst av allt är kärleken, lär oss den Helige Paulus. I Första Korinthierbrevet kapitel 13 skriver han: "Om jag talar både människors och änglars språk, men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal. Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting. Och om jag delar ut allt jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit.

Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont. Den finner inte glädje i orätten men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den.

Kärleken upphör aldrig. Den profetiska gåvan, den skall förgå. Tungotalet, det skall tystna. Kunskapen, den skall förgå. Ty vår kunskap är begränsad, och den profetiska gåvan är begränsad. Men när det fullkomliga kommer skall det begränsade förgå.

När jag var barn talade jag som ett barn, förstod som ett barn och tänkte som ett barn. Men sedan jag blev vuxen har jag lagt bort det barnsliga. Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte. Ännu är min kunskap begränsad; då skall den bli fullständig som Guds kunskap om mig.

Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken."

Jesus lär själv i Johannesevangeliet, kapitel 15 vers 13: "Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner." Detta betyder också att ingen har större kärlek än Jesus själv.

Jag vill att ni börjar leva för Guds kärlek, om ni inte redan gör det, och att ni glädjer er över att Gud älskar er, var och en personligen.

Jag rekommenderar starkt karmelitbroderns Wilfrid Stinissens bok "Idag är Guds dag". Den är mycket populär och finns att köpa. Njut av den.

Padre Pio är ett helgon som förenade både det kontemplativa livet med läran om helvetet. Läs gärna också om honom.

När Påven Franciskus beskriver uppgiften att predika skriver han:

"Kärnan i budskapet är alltid densamma: Den Gud som uppenbarat sin oändliga kärlek i den korsfäste och uppståndne Kristus."

[Ur Påven Franciskus apostoliska uppmaning Evangelii gaudium (11)]

Att älska Gud och sin nästa är den säkraste vägen till Himmelen!